

L'hora dels fasos

Olesa de Montserrat

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Església parroquial
Alçada: 123

Coordenades:

Latitud: 41.54553
Longitud: 1.89348
UTM Est (X): 407711
UTM Nord (Y): 4599910

Classificació

Número de fitxa 08147 - 163
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Costumari
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Tradició en desús.
Protecció Inexistent
Accés Sense accés
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Fitxes associades:
[Santa Maria d'Olesa](#)
[Setmana Santa](#)
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dl., 14/11/2011 - 01:00

Descripció

La manera exclusivament olesana de "fer els fasos" era diferent de la més estesa, amb els carraus que s'utilitzaven arreu per "matar jueus". A Olesa consistia en armar-se d'una canya de prop de tres metres de llargària, esberlada fins a la meitat, que s'anomenava "la petadora". Abans de la missa els voltants de l'església s'omplien amb tots els xicots de la vila armats amb les seves petadores. El campaner anunciava l'acte litúrgic per mitjà de les matraques o tenebres (ja que aquest dia no es podien fer servir les campanes) i l'hora dels fasos el marcava amb exactitud el candeler alt en forma de triangle, anomenat "Tenebrari". Quan dels quinze ciris del tenebrari no en quedaven encesos més que "tres i la Maria sola" el porter obria les portes del temple i entraven els xicots en fila índia. En el moment oportú el campaner donava l'ordre de començar i llavors els nois, subjectant la canya entre les cames per un extrem, la feien brandar amb les mans, produint així un fort repiqueig durant molta estona. Al final, els xicots acabaven colpejaven frenèticament les canyes directament a terra, entremig de la cridòria general, fins que totes les canyes quedaven esmicolades.

Història

Costum que tenia lloc durant l'acabament de l'Ofici de Tenebres, que es celebrava les tardes de dimecres, dijous i divendres sant.

Bibliografia

Anònim (1996). "Sobre etnobotànica olesana", a Centre Muntanyenc i de Recerques Olesà (butlletí mensual), p. 172-173

DURAN, Josep (1965). "L'hora dels fasos (tres i la Maria Sola)" (revista "Olesa" - abril), recollit a Olesa aimada, UEC - Olesa, p. 126-128

Anònim (1996). "Sobre etnobotànica olesana", a Butlletí del Centre Muntanyenc i de Recerques Olesà, núm. 59 (abril)